

ILGTSPĒJAS ZIŅOŠANAS IEVIEŠANAS IETEKME UZ ZAĻMALDINĀŠANU¹

THE IMPACT OF SUSTAINABILITY REPORTING IMPLEMENTATION ON GREENWASHING

Anete Gregersone, *Mg. iur.*

Latvijas Universitātes Juridiskā fakultāte
Zvērināta advokāta palīdzē

Summary

The author of the article analyses the impact of the Corporate Sustainability Reporting Directive and the proposed Omnibus Simplification Package on greenwashing risks in Latvia. While the proposals aim to ease reporting obligations for SMEs and reduce administrative burden, they may also limit transparency. The author highlights the need for a clear legal definition of greenwashing, stronger requirements for value chain analysis, and methodological support for double materiality assessments to ensure reliable sustainability reporting.

Atslēgvārdi: ilgtspējas ziņošana, zaļmaldināšana, dubultais būtiskums, vērtības ķēde

Keywords: sustainability reporting, greenwashing, double materiality, value chain

Ievads

Pēdējās desmitgadēs ilgtspējas ziņošanas evolūcija iezīmē transformāciju korporatīvajā vidē, veicinot caurspīdīgu, uzticamu un ilgtspējīgu uzņēmējdarbību. Tomēr ilgtspējas ziņošana var palīdzēt veicināt uzņēmumu ilgtspējīgu attīstību un samazināt klimata pārmaiņu rezultātā radītās negatīvās sekas tikai tad, ja uzņēmumi atspoguļo objektīvu informāciju par to radīto ietekmi uz vidi, sabiedrību un pārvaldību. Sniedzot maldinošu, pārspīlētu vai nepamatotu informāciju, uzņēmums var radīt iespaidu, ka tas ir ilgtspējīgāks, nekā tas patiesībā ir, tādējādi radot zaļmaldināšanas (angļu val. – *greenwashing*) riskus.

Šī raksta mērķis ir noskaidrot, kā Korporatīvās ilgtspējas ziņošanas direktīvas² (turpmāk – Direktīva) un tās paredzēto grozījumu ieviešana Latvijā varētu ietekmēt zaļmaldināšanas riskus. Tādējādi raksta sākumā tiks iezīmētas novitātes ilgtspējas

¹ Raksts tapis, balstoties uz autores maģistra darbu “Korporatīvās ilgtspējas ziņošanas direktīvas ieviešanas Latvijā ietekme uz zaļmaldināšanu”, kas izstrādāts un aizstāvēts Latvijas Universitātes Juridiskajā fakultātē 2024. gada pavasarī docenta *Dr. iur.* Edmunda Broka zinātniskajā vadībā.

² Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes direktīva (ES) 2022/2464, ar ko attiecībā uz korporatīvo ilgtspējas ziņu sniegšanu groza Regulu (ES) Nr. 537/2014, Direktīvu 2004/109/EK, Direktīvu 2006/43/EK un Direktīvu 2013/34/ES. Pieņemta 14.12.2022. [23.03.2025. red.]

ziņošanas jomā un secīgi analizēta zaļmaldināšanas un Direktīvā paredzēto tiesisko instrumentu savstarpējā mijiedarbība.

1. Eiropas Savienības tiesību aktu jaunākās tendences ilgtspējas ziņošanas jomā

Lai sasniegtu Rīcības plānā³ un Eiropas zaļajā kursā⁴ izvirzītos mērķus, cita starpā Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome ir pieņēmusi Direktīvu, kas uzliek pienākumu tās tvērumā esošajiem uzņēmumiem atklāt objektīvu informāciju par uzņēmuma ietekmi uz vidi, tā darbiniekiem, sadarbības partneriem, klientiem un visām iesaistītajām pusēm, kā arī korporatīvo pārvaldību. Saskaņā ar Direktīvas 5. pantu tās tvērumā ietilpst sabiedriskas nozīmes subjekti, lieli uzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulētajā tirgū (izņemot mikro-uzņēmumus), kā arī uzņēmumi, kuri reģistrēti ārpus Eiropas Savienības, bet kuriem ir lieli meitasuzņēmumi vai filiāles, kas reģistrētas Eiropas Savienībā. Norādāms, ka Direktīvas prasības ir ieviestas Latvijas nacionālajā regulējumā, pieņemot Ilgtspējas informācijas atklāšanas likumu⁵ (turpmāk – Likums).

Savukārt 2025. gada februārī Eiropas Komisija pieņēma jaunus priekšlikumus ar nosaukumu “Omnibus”⁶ (turpmāk – Omnibus priekšlikumi), kuru mērķis ir vienkāršot tiesisko regulējumu, nodrošinot skaidrākas prasības un samazinot administratīvo slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem.⁷ Svarīgi atzīmēt, ka Omnibus priekšlikumi vēl būs jāapstiprina Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei, kā arī dalībvalstīm būs jāveic attiecīgi grozījumi nacionālajā regulējumā.

Omnibus priekšlikumi sašaurinātu Direktīvas tvērumu, iekļaujot lielos uzņēmumus, kam izpildās vismaz divi no trim kritērijiem: 1) vairāk nekā 1000 darbinieku (šobrīd – 250); 2) apgrozījums pārsniedz 50 miljonus eiro vai 3) aktīvu kopsumma ir lielāka par 25 miljoniem eiro attiecīgajā finanšu gadā. Tādējādi par aptuveni 80 % tiktu samazināts to uzņēmumu skaits, uz kuriem attiektos obligātās ilgtspējas ziņošanas prasības.⁸

³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana”, COM/2018/97. Pieņemts 08.03.2018.

⁴ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Eiropas zaļais kurss”, COM/2019/640. Pieņemts 11.12.2019.

⁵ Ilgtspējas informācijas atklāšanas likums: LV likums. Pieņemts 26.09.2024. [24.03.2025. red.]

⁶ European Commission’s Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directives (EU) 2022/2464 and (EU) 2024/1760 as regards the dates from which Member States are to apply certain corporate sustainability reporting and due diligence requirements, COM(2025) 80 final. Adopted 26.02.2025.

⁷ Budapest Declaration on the New European Competitiveness Deal, 8 November 2024.

⁸ European Commission’s Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directives (EU) 2022/2464 and (EU) 2024/1760 as regards the dates from which Member States are to apply certain corporate sustainability reporting and due diligence requirements, COM(2025) 80 final, p. 4. Adopted 26.02.2025.

Papildus tam Omnibus priekšlikumi noteic, ka ilgtspējas ziņošanas pienākums tiktu atlikts par diviem gadiem.⁹ Līdz ar to lielajiem uzņēmumiem būtu pienākums sagatavot ilgtspējas ziņojumu par 2027. gadu, nevis iepriekš plānoto 2025. gadu, bet maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru vērtspapīri ir iekļauti regulētajā tirgū, – par 2028. gadu.

Savukārt attiecībā uz pārējiem uzņēmumiem, kas nebūtu iekļauti Direktīvas tvērumā, Eiropas Komisija ir noteikusi pienākumu Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēju grupai izstrādāt brīvprātīgu ilgtspējas ziņojumu sniegšanas standartu maziem un vidējiem uzņēmumiem un tiem mikrouzņēmumiem, kas nav iekļauti regulētajā tirgū.¹⁰ Līdz ar to tiktu izveidots jauns ilgtspējas ziņošanas standarts, kas varētu radīt izaicinājumus ieguldītājiem izvērtēt un salīdzināt dažādu uzņēmumu sniegto informāciju par uzņēmuma ietekmi uz vides, sociālajiem un pārvaldības (turpmāk – ESG) aspektiem. Papildus tam būtu jāizstrādā brīvprātīgi sniegto ilgtspējas pārskatu pārbaudes mehānisms, lai izvairītos no maldinošas informācijas par uzņēmuma ilgtspējas rādītājiem.

Secināms, ka Omnibus priekšlikumi iezīmē būtiskas pārmaiņas, ievērojami samazinot Direktīvas tvērumā esošo uzņēmumu skaitu un atvieglojot ilgtspējas ziņošanas prasības maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tomēr šādas pārmaiņas varētu veicināt zaļmaldināšanas riskus, ja brīvprātīgi sagatavotiem ilgtspējas pārskatiem netiktu veikta neatkarīga ticamības pārbaude.

2. Zaļmaldināšanas jēdziens un tās veidi

Līdz ar straujo normatīvo aktu ilgtspējas jomā attīstību pieaug arī uzņēmumu pienākumu apjoms attiecībā uz videi draudzīgu produktu ražošanu vai pakalpojumu sniegšanu, paplašinās valdes atbildības jomas, kā arī rodas jaunas finansējuma piesaistes iespējas. Tomēr, lai piesaistītu zaļo finansējumu vai reklamētu savu preci vai pakalpojumu kā ilgtspējīgu, tam ir jābūt objektīvi pamatotam. Pretējā gadījumā šāda rīcība var tikt uzskatīta par zaļmaldināšanu.

Norādāms, ka Saeima otrajā lasījumā ir pieņēmusi likumprojektu “Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā”¹¹. Tie paredz papildināt likumu ar jaunām prasībām, lai nodrošinātu, ka patērētāji netiek maldināti, kā arī lai novērstu negodīgu komercpraksi, kas saistīta ar maldinošiem vai nepatiesiem apgalvojumiem un komunikāciju par preces, pakalpojuma, digitālā pakalpojuma vai digitālā satura ilgtspējas aspektiem.¹² Tomēr, autores ieskatā, straujās tiesību aktu prasību attīstības

⁹ European Commission’s Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directives (EU) 2022/2464 and (EU) 2024/1760 as regards the dates from which Member States are to apply certain corporate sustainability reporting and due diligence requirements, COM(2025) 80 final, p. 5. Adopted 26.02.2025.

¹⁰ Ibid.

¹¹ Likumprojekts “Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā” Nr. 24-TA-1401. Pieejams: <https://titania.saeima.lv/LIVS14/saeimalivs14.nsf/0/3C248F26E903ADECC2258C0E0028B01B?OpenDocument> [aplūkots 24.03.2025.]

¹² Likumprojekta “Grozījumi Negodīgas komercprakses aizlieguma likumā” Nr. 24-TA-1401 anotācija. Pieejama: <https://titania.saeima.lv/LIVS14/saeimalivs14.nsf/0/3C248F26E903ADECC2258C0E0028B01B?OpenDocument> [aplūkots 24.03.2025.]

dēļ paveras arvien plašākas iespējas dažādiem zaļmaldināšanas veidiem, ne tikai attiecībā uz patērētāju maldināšanu.

Svarīgi atzīmēt, ka Taksonomijas regulas¹³ 11. apsvēruma noteic, ka par zaļmaldināšanu ir uzskatāma negodīga konkurences priekšrocība, ko sniedz finanšu produktu piedāvāšana kā ilgtspējīgu un videi draudzīgu, kaut gan patiesībā tie neatbilst vides pamatstandartiem. No minētā izriet, ka zaļmaldināšanas veidi ir plašāki un tā var tikt attiecināta arī uz finanšu produktu piedāvāšanu, nevis tikai patērētāju maldināšanu saistībā ar preču vai pakalpojumu videi draudzīgām īpašībām.

Tāpat arī zaļmaldināšanas riski potenciāli var rasties, sniedzot nepilnvērtīgu vai maldinošu informāciju ilgtspējas pārskatos par uzņēmuma radīto ietekmi uz vidi un sabiedrību. Tādējādi var samazināties iesaistīto pušu – klientu, sadarbības partneru, ieguldītāju – uzticība ilgtspējīgām aktivitātēm, kā arī faktiski var tikt pasliktināta vides kvalitāte, jo ilgtspējas pārskatā publicētajām ziņām nesekotu konkrētas darbības, lai mainītu uzņēmuma darbību tādā veidā un radītu pēc iespējas mazāku negatīvo ietekmi uz vidi.

Līdz ar to zaļmaldināšanas jēdzienu būtu nepieciešams attiecināt uz plašāku zaļmaldināšanas gadījumu loku un nostiprināt arī Likumā, nosakot, ka zaļmaldināšana ir negodīgas komercprakses īstenošanas veids, lai radītu nepatiesu priekšstatu par uzņēmuma korporatīvo atbildību ilgtspējas jomā, vienlaikus paredzot arī administratīvo atbildību par zaļmaldināšanas gadījumiem.

3. Ilgtspējas ziņošanas tiesiskie instrumenti un to ietekme uz zaļmaldināšanu

Direktīvā ir ietverts dubultā būtiskuma izvērtējums un vērtības ķēdes noteikšana, kas ir galvenie tiesiskie instrumenti, kuri var ietekmēt zaļmaldināšanas riskus.

Pirmkārt, Direktīvas 19.a panta 1. punkts un 29.a panta 1. punkts noteic, ka tās tvērumā esošie uzņēmumi vadības ziņojumā iekļauj informāciju par ESG aspektiem, lai izprastu uzņēmuma ietekmi uz ilgtspējas jautājumiem, kā arī informāciju par to, kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību, darbības rezultātus un stāvokli. Citiem vārdiem, ar šo tiek ieviests dubultā būtiskuma izvērtējums, kas nozīmē, ka, no vienas puses, tiek vērtēta uzņēmuma ietekme uz ilgtspējas jautājumiem (ietekmes būtiskums), bet, no otras puses, – kā ilgtspējas jautājumi ietekmē uzņēmuma attīstību (finansālais būtiskums).

Ietekmes būtiskums ir ilgtspējas tēmas raksturojums attiecībā uz uzņēmumu. Ilgtspējas tēmai piemīt ietekmes būtiskums, ja uzņēmums ir saistīts ar faktisku vai iespējamu, pozitīvu vai negatīvu ietekmi uz sabiedrību vai vidi īstermiņā, vidējā termiņā vai ilgtermiņā.¹⁴ Tas ietver arī ietekmi, kas ir saistīta ar paša uzņēmuma darbībām un vērtības ķēdi, tostarp ar produktiem un pakalpojumiem, kā arī darījuma

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088. Pieņemta 18.06.2020. [24.03.2025. red.]

¹⁴ EFRAG European Sustainability Reporting Guidelines 1. Double materiality conceptual guidelines for standard-setting. Working paper, January 2022, p. 5.

attiecībām.¹⁵ Respektīvi, ietekmes būtiskums raksturo uzņēmuma radīto ietekmi uz “ārpusi” – vidi, klientiem, piegādātājiem, sadarbības partneriem, investoriem u. c. Līdz ar to ilgtspējas tēmu identificēšanā liela nozīme ir dialogam ar visām iesaistītajām pusēm, lai noskaidrotu, kādu informāciju ir nepieciešams atklāt, lai tās sasniegtu savus ilgtspējas mērķus un izpildītu informācijas atklāšanas pienākumus, ja tādi ir piemērojami.¹⁶ Kad uzņēmums ir identificējis ilgtspējas tēmas un apzinājis ieinteresēto pušu vajadzības, svarīgi ir analizēt gan negatīvo, gan pozitīvo ietekmi, ko rada katra ilgtspējas tēma attiecībā uz vidi vai sabiedrību.¹⁷

Attiecībā uz ietekmes būtiskumu norādāms, ka ir salīdzinoši skaidras vadlīnijas, kā noteikt negatīvo un pozitīvo ietekmi uz vidi, jo pastāv izmērāmi dati, piemēram, klimatisko apstākļu rādītāji, siltumnīcefekta gāzes emisiju aprēķini, piesārņojuma mērījumi un citi vides kvalitātes rādītāji. Tomēr sociālajā jomā ir sarežģītāk noteikt uzņēmuma radīto ietekmi, jo ir grūtāk nosakāmi rādītāji un dati, kas raksturotu uzņēmuma sociālos aspektus.

Savukārt finansiālais būtiskums ir ilgtspējas tēmas raksturojums no finanšu perspektīvas. Ilgtspējas tēmai piemīt finansiālais būtiskums, ja tā rada vai ir pamatoti sagaidāms, ka radīs finansiālu ietekmi uz uzņēmuma darbību. Tā tas ir, ja ilgtspējas tēma rada riskus vai iespējas, kas ietekmē vai potenciāli var ietekmēt uzņēmuma naudas plūsmu, finanšu stāvokli un rezultātus vai finansējuma piesaistes iespējas.¹⁸ Finansiālais būtiskums raksturo ilgtspējas jautājumu radīto ietekmi uz “iekšpusi” jeb uzņēmuma finanšu rādītājiem. Piemēram, finanšu risku iemesls var būt izteikta atkarība no dabas resursiem vai darbiniekiem.

Secināms, ka dubultā būtiskuma izvērtējums ir tiesisks instruments, kas palīdz noskaidrot uzņēmumu risku un iespēju ietekmi uz vidi un sabiedrību, vienlaikus izvērtējot arī ārējo apstākļu ietekmi uz uzņēmumu finanšu rezultātiem, tādējādi samazinot zaļmaldināšanas riskus, kas saistīti ar nepatiesiem apgalvojumiem par uzņēmuma ilgtspējas aktivitātēm. Tomēr šobrīd trūkst metodoloģiska atbalsta – kompetento iestāžu izdoto vadlīniju vai ieteikumu – dubultā būtiskuma izvērtēšanā, kas varētu ierobežot iesaistīto pušu iespējas novērtēt uzņēmuma patieso ietekmi uz vidi un sabiedrību, kā arī vides un sociālo faktoru ietekmi uz uzņēmuma darbību. Nepilnvērtīgs dubultā būtiskuma izvērtējums var radīt zaļmaldināšanas riskus, ja tā dēļ tiktu norādīta kļūdaina informācija vai neiekļauta informācija par uzņēmuma radītu būtisku ietekmi.

Otrkārt, saskaņā ar Korporatīvas ilgtspējas ziņošanas direktīvas 19.a panta 2. punktu vadības ziņojumā ir jāiekļauj apraksts arī par uzņēmuma vērtības ķēdes radīto ietekmi. Tomēr ne Direktīva, nedz Likums nesniedz vērtības ķēdes definīciju

¹⁵ Komisijas deleģētā regula (ES) 2023/2772, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES papildina attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Pieņemta 31.07.2023. [24.03.2025. red.] ESRs 1 – Vispārīgās prasības, 43. punkts.

¹⁶ EFRAG European Sustainability Reporting Guidelines 1. Double materiality conceptual guidelines for standard-setting. Working paper, January 2022, p. 10.

¹⁷ Komisijas deleģētā regula (ES) 2023/2772, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES papildina attiecībā uz ilgtspējas ziņu sniegšanas standartiem. Pieņemta 31.07.2023. [24.03.2025. red.] Eiropas ilgtspējas ziņošanas standarti. ESRs 1 – Vispārīgās prasības, 59. punkts.

¹⁸ EFRAG European Sustainability Reporting Guidelines 1. Double materiality conceptual guidelines for standard-setting. Working paper, January 2022, p. 6.

un tās noteikšanas metodoloģiju. Tādēļ ir pieņemta Uzņēmumu pienācīgas rūpības direktīva,¹⁹ lai radītu juridisko noteiktību pienācīgas rūpības prasību piemērošanā.

Vērtības ķēde analizē visu darbību kopumu, kas nepieciešamas, lai produktu vai pakalpojumu izstrādātu, ievērojot visus ražošanas posmus, piegādi galapatērētājiem, preces vai pakalpojuma lietošanu un otrreizēju pārstrādi vai utilizāciju.²⁰ Šobrīd vērtības ķēdes definīcija ir paplašināta, aptverot ne tikai visas darbības, bet arī resursus un attiecības, kas saistītas ar uzņēmuma saimnieciskās darbības modeli un ārējo vidi, kurā tas darbojas.²¹ Tā veidojas t. s. “augšupējā vērtības ķēde”, kas aptver izejvielu ieguvu un materiālu ražošanu, kā arī “lejupējā vērtības ķēde”, kas aptver produkta vai pakalpojuma tirdzniecību, lietošanu un utilizāciju vai otrreizēju pārstrādi.

Norādāms, ka Omnibus priekšlikumi paredz atbrīvot no pienākuma sniegt ar ilgtspēju saistītās ziņas tos uzņēmumus, kas nav iekļauti Direktīvas tvērumā, bet kas ietilpst to uzņēmumu vērtības ķēdē, kuriem ir obligāts ilgtspējas ziņošanas pienākums. Ņemot vērā, ka nereti uzņēmuma lielākā ietekme rodas tieši tā lejupējā vai augšupējā vērtības ķēdē, tādā gadījumā vērtības ķēdē netiktu precīzi atspoguļoti dati par uzņēmuma radīto ietekmi uz vidi un sabiedrību, kas varētu radīt zaļmaldināšanas riskus. Līdz ar to īpaši svarīgi būtu pušu savstarpējās tiesiskajās attiecībās un līgumos noteikt pienākumu sadarboties un noteiktā termiņā sniegt visu nepieciešamo informāciju ilgtspējas ziņojuma sagatavošanai, lai mazinātu potenciālus zaļmaldināšanas riskus.

Vērtības ķēdes noteikšana ir būtisks solis, lai ilgtspējas ziņojumā atspoguļotu uzņēmuma faktisko ietekmi uz vidi un sabiedrību. Tomēr lielākie izaicinājumi ir saistāmi ar korektu datu iegūšanu, apkopošanu un sniegšanu, tādēļ Likumā nepieciešams iekļaut vērtības ķēdes legāldefinīciju un kārtību, kādā veicams vērtības ķēdes izvērtējums, kā arī atrunāt rīcību gadījumā, ja sadarbības partneri brīvprātīgi nesniedz ar ilgtspēju saistītus datus, tādējādi ierobežojot Likuma subjekta iespējas pilnvērtīgi izvērtēt vērtības ķēdi.

Kopsavilkums

1. Omnibus priekšlikumi iezīmē būtiskas pārmaiņas, ievērojami samazinot Direktīvas tvērumā esošo uzņēmumu skaitu un atvieglojot ilgtspējas ziņošanas prasības maziem un vidējiem uzņēmumiem, tai skaitā arī attiecībā uz vērtības ķēdes noteikšanai nepieciešamās informācijas sniegšanu. Šādas pārmaiņas varētu samazināt administratīvo slogu un efektīvizēt ilgtspējas ziņojumu sagatavošanas procesu, tomēr tās varētu arī veicināt zaļmaldināšanas riskus, jo obligātais ilgtspējas ziņošanas pienākums Latvijā attiektos uz nelielu skaitu uzņēmumu, savukārt pārējie uzņēmumi varētu izvēlēties brīvprātīgi sniegt ilgtspējas pārskatus.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes direktīva (ES) 2022/0051 par uzņēmumu pienācīgu rūpību attiecībā uz ilgtspēju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937. Pieņemta 15.03.2024. [31.03.2024. red.]

²⁰ Kaplinsky R., Morris Mike A handbook for value chain research. Vol. 113. Brighton: University of Sussex, Institute of Development Studies, 2000, p. 4.

²¹ Ceļā uz izcilību ilgtspējas ziņošanā. Praktisks ceļvedis Korporatīvās ilgtspējas ziņu sniegšanas direktīvas ieviešanai. Pieejams: https://blog.swedbank.lv/upload/content/csrd_ceļvedis_uznemejiem.pdf [aplūkots 31.03.2024.]

2. Likumā nepieciešams iekļaut zaļmaldināšanas definīciju un paredzēt administratīvo atbildību, lai nodrošinātu efektīvu normatīvā regulējuma piemērošanu praksē, mudinātu uzņēmumus gatavoties ilgtspējas ziņošanas prasību izpildei, kā arī samazinātu zaļmaldināšanas riskus.
3. Tādas nepilnības dubultā būtiskuma izvērtējumā un vērtības ķēdes noteikšanā kā nepietiekama ieinteresēto pušu iesaiste, kvalitatīvu un salīdzināmu datu trūkums, skaidras ilgtspējas stratēģijas un mērķu neizvirzīšana ierobežo iesaistīto pušu iespējas novērtēt uzņēmuma patieso ietekmi uz vidi un sabiedrību, kā arī vides un sociālo faktoru ietekmi uz uzņēmuma darbību. Līdz ar to nepieciešams metodoloģiskais atbalsts – kompetento iestāžu izdotas vadlīnijas, ieteikumi vai citi informatīvi materiāli.
4. Likumā nepieciešams iekļaut vērtības ķēdes legaldefinīciju un kārtību, kādā veicams vērtības ķēdes izvērtējums. Gadījumā, ja Direktīvas prasības tiktu grozītas atbilstoši Omnibus priekšlikumiem, svarīgi būtu pušu līgumiskajās attiecībās iekļaut pienākumu sadarboties un sniegt visu nepieciešamo informāciju ilgtspējas ziņojuma sagatavošanai, lai mazinātu zaļmaldināšanas riskus.